

наук. праць за матеріалами VII Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конф., 20-21 квітня 2017 р. Київ : Міленіум, 2017. С. 69-71.

4. Литвишко О. М. Сутність соціалізації особистості старших дошкільників у ігровій діяльності. *Актуальні питання сучасної педагогіки: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції*. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2015. С. 150-152.

5. Рожко-Павлишин Т. А. Взаємодія з сім'єю – пріоритетний напрям діяльності закладу дошкільної освіти. *Молодий вчений*. 2008. № 11. С. 697-701.

*Мар'яна Гарбовська,
здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 231 Соціальна робота,
Дрогобицький державний педагогічний
університет імені Івана Франка*

*Науковий керівник: Мар'яна Клим,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри соціальної педагогіки
та корекційної освіти,
Дрогобицький державний педагогічний
університет імені Івана Франка*

ОРГАНІЗАЦІЯ КОНСУЛЬТАТИВНОЇ РОБОТИ У ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Постановка проблеми. У перспективі еволюції соціальних очікувань і нових викликів у сфері соціальної роботи важливим напрямком може стати соціальне консультування – професійна діяльність і нова освітня спеціальність. Це поле відкрите до нових способів розуміння соціальної діяльності як консультативної діяльності, що стимулює власну активність індивідів та груп ризику в їхньому життєвому середовищі. Консультування в широкому розумінні спрямоване на досягнення більш задоволеного життя, вирішення специфічних, індивідуальних та групових проблем, прийняття освітніх та трудових рішень та управління особистим життям під час навчання, роботи та інших ситуацій, а також боротьба з кризою чи внутрішніми конфліктами та вдосконалювати стосунки з іншими.

Виклад основного матеріалу. Соціально-педагогічним консультуванням є особливими напрямом здійснення соціально-педагогічної діяльності, вона пов'язується з наданням соціального педагога безпосередньої соціально-педагогічної допомоги клієнтам. Ці клієнти потребують порад та рекомендацій. Ці рекомендації соціальний педагог надає клієнту через особисту бесіду та попереднє вивчення проблеми з якою стикнувся клієнт. Подані соціальним педагогом поради та рекомендації пропонуються клієнту, які розраховані на те, щоб скористувавшись ними, клієнт мав змогу впоратися зі проблемою без допомоги, яку надасть соціальний педагога-консультант [2, с. 82].

Консультування розуміється як допомога клієнтам, які потребують певної підтримки життя. Така допомога може бути пов'язана з установою, яка має особливу структуру, а консультування в іншому розумінні є діяльністю, спрямованою на потребуючих.

У консультуванні слід звертати увагу на фактори, які чітко свідчать про ефективність вирішення проблем. Це: тема, методи та засоби консультаційної діяльності. Консультування як соціальна діяльність – це допомога людині, яка опинилася у важкій ситуації. Консультант – це фахівець, який повинен дати такі поради щодо швидкого та ефективної зміни ситуації потребуючого. Консультування, зрозуміло як міжособистісна взаємодія, реалізоване діалогом або передачею порад, рекомендацій або завдань щодо тривалих змін у людині, яка потребує допомоги. Рефлексивна зміна її життєвої ситуації та вирішення проблеми. Поле, в якому ми зазвичай маємо справу з консультуванням це соціальна робота. Діалогове консультування найчастіше використовується в соціальній роботі. У соціальній роботі консультування означає надання допомоги у вигляді порад щоб змінити складну ситуацію життя [4].

Соціально-педагогічне консультування розуміється як надання інформації, яка застосовується в певному випадку клієнта щодо соціальної сфери (включаючи його права). У процесі консультування визначається, що проблема клієнта зазвичай має більше одного рішення. Про те, яке рішення найкраще, зменшує багато факторів, до яких належать: цілі, цінності та обмеження [3, с. 11].

Соціальне консультування – така організація роботи з клієнтом, яка поважає його систему цінностей, особистих ресурсів і здібностей, а також визначення власного вибору. Усі види консультування підкреслюють

важливість відносин між соціальним працівником і клієнтом, які ґрунтуються на повазі, довірі та вірі в клієнта. Також передбачається, що турбота і розуміння клієнта визначають ефективність діяльності професіонала. Існує принаймні три основні виміри консультативної діяльності: 1) корекція, попередження та підтримка розвитку; 2) суб'єкт втручання (індивід, група, установи чи спільноти); 3) методи втручання та підтримки (індивідуальні інтерв'ю, консультації, навчання).

Висновки. Аналізуючи сутність соціально-педагогічного консультування варто підкреслити, що воно є комплексною формою консультування і є результатом комплексності соціально-педагогічної роботи, яка, будучи спрямованою на допомогу, сприяє соціальному розвитку.

Консультант соціальний педагог – особа, яка бере участь у процесах, спрямованих на те, щоб допомогти людям пізнати себе в різноманітних, складних для них ситуаціях і умовах навколишнього середовища в місці проживання, роботі і в сфері цілеспрямованих контактів з громадськими організаціями. Суб'єктами соціального консультування можуть бути як діти, молодь і дорослі або навіть люди похилого віку, однак, якщо відокремити їх від консультативного догляду та освітнього характеру, у наш час він частіше спрямований на дорослих. Трудово-педагогічний словник визначає професійні компетенції як структуру елементів особистості (інтеріоризованих знань, умінь, навичок) – набутих у процесі навчання та професійної практики, які складають компетентні дії в певній сфері (установі) [1, с. 15].

Список використаних джерел:

1. Титаренко Т. М. Кризове психологічне консультування. К.: Главник, 2004. 96 с.
2. Трубавіна І. Консультування сім'ї. Частина І. К.: ДЦССМ, 2003. 88 с.
3. Федоренко Р., Шкарлатюк К. Психологічний практикум з консультування: зміст, прийоми, технології : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. III-IV рівнів акредитації. Луцьк, 2012. 237 с.
4. Харченко С. Соціально-педагогічне консультування : наук.-метод. посіб. для студ. вищ. навч. закл. [С. Я. Харченко, Н. П. Краснова, Я.

І. Юрків ; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка»].
Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2011. 403 с.

*Віктор Кавецький,
кандидат педагогічних наук, доцент,
в.о. завідувача кафедри педагогіки і психології
та інклюзивної освіти,
Тернопільський обласний комунальний інститут
післядипломної педагогічної освіти*

ТРЕНІНГ ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Постановка проблеми. Кардинальні зміни у суспільстві, викликані початком широкомасштабної агресії РФ проти України, зумовлюють переосмислення функціонування усіх сфер життєдіяльності, зокрема, освітньої галузі. Важливо спрямувати зусилля педагогів на розв'язання актуальних проблем, що виникли в новій соціокультурній реальності. Необхідно сформувати наскрізні життєві компетентності в здобувачів освіти, що можливим є за умови впровадження інтерактивних форм роботи, серед яких слід відзначити використання тренінгових технологій в роботі соціального педагога.

Виклад основного матеріалу. Соціально-педагогічний тренінг – це форма активного соціального навчання, яка дозволяє людині сформувати навички й уміння в побудові продуктивних психологічних та соціальних міжособистісних відносин, аналізувати соціально-психологічні ситуації зі своєї точки зору і позиції партнера, розвивати в собі здібності пізнання і розуміння себе й інших у процесі спілкування [4, с. 5]. В умовах воєнного стану важливо спрямувати зусилля на формуванні здатності особистості забезпечити свою психологічну стійкість в кризових умовах, спроможності знаходити ефективні рішення в невизначених ситуаціях а також можливості надавати дієву підтримку тим, хто її потребує. Загалом, в соціально-педагогічних тренінгах доречно зосередити зусилля на таких цілях:

1. отримання нової інформації;
2. формування нових вмінь/навичок або вдосконалення наявних;
3. структурування наявних знань;